

Iris

Títol original: *Iris et les hommes* **Direcció:** Caroline Vignal **Guió:** Caroline Vignal, Noémie de Lapparent **País:** França **Durada:** 97 min **Any:** 2023 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Laure Calamy, Vincent Elbaz, Sylvain Katan... **Música:** Benjamin Esdraffo **Fotografia:** Martin Roux **Distribuïdora:** Lazona Pictures **Estrena a Espanya:** 31/05/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

L'Iris té un marit aparentment impecable, dues filles meravelloses, un consultori dental amb un flux incessant de clients, un bonic apartament en una àrea que estima, amics que l'entenen... I aviat farà 50 anys. I llavors un estrany planta una llavor al seu cap: "Pren un amant". L'Iris obre la capsula de Pandora i els candidats emergeixen com del no-res, com si ploguessin homes. (FilmAffinity)

CRÍTICA

El desig femení omplirà la gran pantalla

Iris, la nova comèdia de **Caroline Vignal**, que posa en primer pla el desig femení, competirà pel Premi del Públic al **Festival de Cinema de Màlaga**. [...]

La cinta repeteix la recepta de l'èxit amb una **Laure Calamy** en ple apogeu després de guanyar el premi César a la Millor Actriu per *Vacaciones contigo... y tu mujer*, primera pel·lícula en què va treballar amb aquesta directora. Com ho va ser la seva antecessora, *Iris* s'ha convertit en un fenomen a França en les seves primeres setmanes en cartellera, amb més de 300.000 espectadors.

L'Iris ho té tot: un marit meravellós, dues filles perfectes, un negoci exitós... però nul·la vida sexual. Quan va ser l'última vegada que va fer l'amor? Potser ha arribat el moment d'explorar...

Hi ha una reivindicació, molt legítima, que cada dia sona més alt: el desig femení existeix! I el seu apogeu no només està en la bella joventut, també continuen després l'atracció, les ganes, la passió, la diversió... L'Iris és un reflex de totes les dones que, com ella, assisteixen sorpreses al declivi de la seva sexualitat. Però ella està radiant, la seva energia és irresistible, senzillament s'ha de treure la capa d'invisibilitat i redescobrir-se, provar, atrevir-se...

La cineasta francesa Caroline Vignal posa en el centre aquesta demanda col·lectiva de les dones madures en el que ja és el seu tercer llargmetratge. Després de l'èxit aconseguit amb *Vacaciones contigo... y tu mujer*, va irrompre amb sorpresa al Festival de Cinema de Canes i va rebre vuit nominacions als Premis César, Caroline Vignal torna a comptar amb Laure Calamy que, per cert, es va emportar el de Millor Actriu precisament per aquella primera aventura juntes.

Calamy és una de les cares més reconegudes del cinema francès, especialment després del seu paper a *A tiempo completo*, per la qual va ser premiada al Festival de Venècia, però el César se li havia resistit fins a quatre ocasions abans. Amb aquest nou film, ha tornat a conquerir la crítica del seu país amb una interpretació brillant que destaca aquest personatge "picardiós i divertit", una dona "riallera i desinhibida, irresistible".

Caroline Vignal explica quin va ser l'origen del llargmetratge: "Tot va passar fa quatre anys. L'última vegada que havia vist la meua amiga Juliette acabava de superar una separació: el seu marit l'havia abandonat de la nit al dia després de vint anys junts. La Juliette tenia l'edat en què alguns pensen que les dones som invisibles. Però aquella nit, en aquella festa, va ser l'única a qui van veure. Uns dies després, em va parlar del que li havia passat durant els mesos que havíem estat sense contacte. En veure-la consumir-se, una amiga l'havia animat a inscriure's en un lloc web de cites. Em va parlar dels *likes*, que li havien donat ànims quan es va trencar la cama, de les cites a la llum de la lluna, de la joventut recentment descoberta... Aquella tarda va néixer la meua pel·lícula. Quan vaig arribar a casa, vaig obrir l'ordinador. Com tothom, havia sentit parlar de Tinder i companyia, i tenia amics que s'havien conegut així, però quan jo hi havia anat a buscar, la curiositat mai m'havia portat més enllà del portal de benvinguda. Per passar al següent nivell calia mullar-se, és a dir, crear-se un perfil! No hi havia elecció. A la casella "El meu resum", vaig escriure "Curiosa". Vaig obrir la capsula de Pandora i durant els mesos següents ho vaig arxivar tot: les fitxes dels homes amb els quals vaig entrar en contacte, els xats que vam mantenir en l'aplicació o per WhatsApp, les fotos que vaig rebre... Va ser divertit, fascinant i a vegades pertorbador..."

28/2/2024 Juan Ignacio Herrero – los40.com